

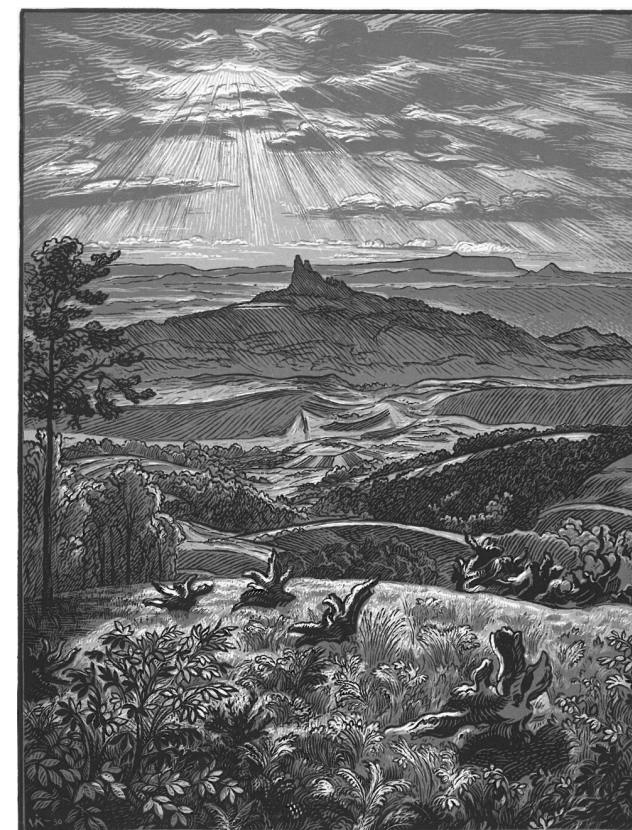


Šolcův statek v Sobotce
Galerie Karla Samšínáka



Karel Vik

grafika, kresby



Galerie Karla Samšínáka

Šolcův statek v Sobotce
Šolcova čp. 133

Vstupné dobrovolné
Otevřeno denně 8-11 a 13-17

27. 7. – 23. 8. 2013

Vernisáž: sobota 27. 7. 2013 ve 14 hodin
Úvodní slovo: Ivan Kozel
Recitace: Lenka Rancová

Občanské sdružení
Přátelé Šolcova statku

U Studánky 449/5, Praha 7, 170 00
IČO 270 02 128
č. účtu 2255406001 / 5500
www.solcuvstatek.cz

27. 7. – 23. 8. 2013

Karel Vik

grafika, kresby

Soubor prací umělce, který představujeme ke 130. výročí narození výtvarníka (*4.11.1883 v Hořicích) nás zavádí do různých končin Českého ráje, ale nejen tam. Vikovo grafické dílo geograficky pokrývá velkou část předválečné republiky. Spolu s grafikem Jaromírem Strettim-Zamponim se tak řadí k významným českým vedutistům – k výtvarníkům, kteří se systematicky věnovali pohledům na krajiny a města.

Láska ke krajině a přírodě přivedla Karla Vika po absolvování tkalcovské školy v Lomnici nad Popelkou na pražskou AVU do třídy profesora Rudolfa z Ottenfeldu. V roce 1906 se s krajinářskou školou dostává na Malou Skálu a dál do údolí Kamenice a zdejší krajina mu učarovala. První dřevoryty z roku 1909 pochází právě odtud. Po studiu v Praze odchází do zdejšího kraje natrvalo.

Z počátku tvorby se více věnoval malbě (první výstava v Hořicích v roce 1909). Po roce 1914 se začal intenzivněji zabývat dřevorytem – jeho práce byly oceněny na mezinárodní výstavě v Lipsku. Ze dřevorytů inspirovaných toulkami po Krkonoších vznikl cyklus Na horách, který vydal roku 1917 nakladatel Artur Novák. Byl to první Vikův cyklus s předmluvou T. F. Šimona. S ním a s dalšími grafiky se stal zakládajícím členem spolku Hollar a od té doby se pravidelně zúčastňoval všech výstav pořádaných tímto spolkem. Dalším cyklem dřevorytů k Vrchlického básni Zimní pohádka oslavil půvab zasněžené krajiny. Kromě dřevorytů zařazených do cyklů vzniklo nemnoho volných listů, z nichž zejména dobová kritika vysoce cenila Léto, Červnové jitro a Stromy. V té době se Karel Vik oženil a natrvalo se přestěhoval do vlastního domu v Turnově postaveného podle návrhu Jana Kotěry.

V roce 1921 vydal F. Topič cyklus 12 dřevorytů Český ráj. Setkání s pracemi Čechoameričana Rudolfa Růžičky, který v USA vytvářel grafiky v technice barevného dřevorytu přiměla Karla Vika k prvním pokusům v této technice (1920). První pokusy – spíše tónové dřevoryty – byly pohledy na Braunovy sochařské práce v Betlémě u Kuksu, dále pak rozměrnější Balada o Kostí a rozměrný dřevoryt Šárka – premie Krasoumné jednoty z roku 1924. Barva zde



spíše působí jako podtisk černé kontury. Technická možnost propojení mezi ilustrací tištěnou přímo ze dřevorytového štočku a písma Vika přivedla k možnosti ilustrovat knihy. První, vydaná k 10. výročí samostatné republiky 1928, byla Praha s textem Františka Táborského. Barevnými dřevoryty doprovodil knihu Český ráj (1930) s textem svým, J. Pekaře a Z. Wirtha.

Kolem roku 1930 začal Vik experimentovat v technice leptu a akvatinty. Vznikly volné listy, které se staly součástí „Hollarských grafických alb“ a grafiky s tematikou Českého ráje: Cesta na Valdštýn, Hrubá Skála. Akvatintou je proveden také grafický doprovod knihy Jana Vrbý Lykainion. Za vrcholný počín v oblasti tvorby barevného dřevorytu je považováno Slovensko, na kterém pracoval řadu let (1929–1946), knižně vyšlo v roce 1947. Za protektorátu vyšla půvabná kniha Mateřidouška s úvodní básní Zvon domova F. Šrámka. Kniha obsahuje reprodukce lavírovaných perokreseb a autorův

text. Po válce vznikly další publikace, které byly ilustrovány dřevoryty i litografiemi, reprodukcemi akvarelů a lavírovaných perokreseb: Střední Čechy, Severní Čechy, Litomyšl v kresbách K. Vika.

V roce 1952 vzniklo na základě objednávky autorovo nejrozměrnější dílo v technice barevného dřevorytu – Pražské panorama, kde z důvodu technologie tisku bylo nutno každou barvu tisknout ze dvou desek a přesně spojit v tisku.

Kromě ilustrací knižních titulů nevzniklo mnoho volných listů. Zajímavou kapitolou grafické tvorby je portrét a užitá grafika, zejména novoročenky, diplomy, čestná uznání a exlibris. Karel Vik získal řadu ocenění, k 65. narozeninám obdržel čestné občanství rodného města a Hořicím také věnoval svá poslední díla. Na konci 50. let vytvořil cyklus lavírovaných kreseb Hořic a okolí, které vyšly v knize A. Jilemnického Kraj slavný kamenem. Karel Vik zemřel 8. 10. 1964 v Turnově.